

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO IRSKE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN DOBIČKA IZ KAPITALA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Irske o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in dobička iz kapitala, podpisane 12. marca 2002 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Irska podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Irske glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 29. januarja 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 25/02-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Irske glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 29. januarja 2019, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Irske v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. januar 2019 za Irsko.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. maj 2019 za Irsko.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. novembra 2019 ali po njem.

KONVENCIJA

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO IRSKE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN DOBIČKA IZ KAPITALA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Irske sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in dobička iz kapitala,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in kreptvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in dobička iz kapitala, ki se uvedejo v imenu pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in dobička iz kapitala se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so:

- a) v Sloveniji:
 - i) davek od dobička pravnih oseb in
 - ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, dobičkom iz kapitala in dohodkom iz nepremičnin in premičnin(v nadaljevanju "slovenski davek");
- b) na Irskem:
 - i) davek od dohodka;
 - ii) davek od dobička pravnih oseb in
 - iii) davek od dobička iz kapitala(v nadaljevanju "irski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, če Slovenija lahko nad takim morskim območjem, morskim dnom in podzemljem izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Irska" vključuje katero koli območje zunaj teritorialnega morja Irske, ki je bilo ali se lahko v prihodnje po zakonodaji Irske o epikontinentalnem pasu v skladu z mednarodnim pravom določi kot območje, na katerem lahko Irska izvaja svoje pravice v zvezi z morskim dnom in podzemljem ter naravnimi viri v njih;
- c) izrazi "država pogodbenica", "ena od držav pogodbenic" in "druga država pogodbenica" pomenijo, kot zahteva sobesedilo, Slovenijo ali Irsko, izraz "državi pogodbenici" pa pomeni Slovenijo in Irsko;
- d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

- e) izraz “družba” pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraza “podjetje države pogodbenice” in “podjetje druge države pogodbenice” pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz “mednarodni promet” pomeni kakršen koli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravlja prevoze samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz “pristojni organ” pomeni:
 - i) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - ii) na Irskem Davčno upravo ali pooblaščenega predstavnika te uprave;
- i) izraz “državljan” pomeni:
 - i) za Slovenijo katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo Slovenije, in katero koli pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v Sloveniji;
 - ii) za Irsko katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo Irske, in katero koli pravno osebo, osebno družbo, združenje ali drug subjekt, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje Irske.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz “rezident države pogodbenice” pomeni katero koli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila. Ta izraz pa ne vključuje katere koli osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi na naslednji način:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje, da je samo rezident države, v kateri ima sedež dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in

- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Šteje se, da oseba, ki izvaja eksteritorialno dejavnost v državi pogodbenici v zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter naravnih virov v tej državi pogodbenici, posluje prek stalne poslovne enote v tej državi pogodbenici.

4. Gradbišče ali projekt gradnje ali montaže je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

5. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen opravljanja kakršne koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za peti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Peti odstavek 5. člena konvencije se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

6. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti te osebe omejene na tiste iz petega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

7. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

8. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je ta nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja

nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke ali dobiček iz kapitala, ki je posebej obravnavan v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.
2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri ima ladja matično pristanišče, ali če nima takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje in ustrezno obdavči dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik dividend, tako obračunani davek ne presega:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavek a drugega odstavka 10. člena konvencije se uporablja le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi kakršen koli dohodek ali delitev dobička, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države pogodbenice, katere rezident je družba, ki plačuje dividende ali dohodek ali deli dobiček.

4. Ne glede na tretji odstavek izraz "dividende" ne vključuje obresti, ki se zaradi dejstva, da so bile izplačane nerezidenčni družbi, po notranji zakonodaji države pogodbenice obravnavajo kot dividende, če takšne obresti ne presegajo zneska, ki bi bil izplačan med neodvisnimi osebami, ki so med seboj nepovezane.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na

nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik obresti, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe te omejitve.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in jih prejme in je njihov upravičeni lastnik vlada druge države pogodbenice, vključno z njenimi političnimi enotami ali lokalnimi oblastmi, ali njena centralna banka ali katera koli ustanova, za katero se vsakokrat dogovorita državi pogodbenici, oproščene davka v prvi omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam, kakor tudi vsak dohodek, ki se po zakonodaji države pogodbenice, v kateri takšen dohodek nastane, obravnava kot dohodek od denarnih posojil, ne vključuje pa dohodka, ki se v skladu z 10. členom obravnava kot dividende. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se

presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev. Pristojna organa držav pogodbenic se sporazumno dogovorita o načinu uporabe te omejitve.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo (vključno s kinematografskimi filmi ter filmi, posnetki na trakovih ali drugih medijih za televizijsko in radijsko predvajanje ali drugimi sredstvi za reprodukcijo ali prenos), katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

DOBIČEK IZ KAPITALA

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. **[NADOMEŠČENO s četrtem odstavkom 9. člena MLI]** [Za namene prvega odstavka dobiček iz odtujitve nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, vključuje dobiček iz deležev (vključno z delnicami in kakršnimi koli vrednostnimi papirji), razen delnic, ki kotirajo na borzi, katerih večji del vrednosti izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin v tej drugi državi.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI nadomešča drugi odstavek 13. člena te konvencije:

**9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH,
KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA**

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

3. Dobiček, razen dobička iz drugega odstavka, iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

4. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.

5. Dobiček iz odtujitve kakršnega koli premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prejšnjih odstavkih tega člena, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

6. Določbe petega odstavka ne vplivajo na pravico države pogodbenice, da v skladu s svojo zakonodajo obdavči dobiček iz odtujitve kakršnega koli premoženja, ki ga doseže posameznik, ki je rezident druge države pogodbenice in je bil rezident prve omenjene države kadar koli v treh letih neposredno pred odtujitvijo premoženja, če je posameznik imel premoženje, preden je postal rezident te druge države.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja njegovih dejavnosti. Če ima tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v zadevnem davčnem letu te druge države, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi pogodbenici.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar se dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne pripiše samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku osebno, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, dosežen z dejavnostmi nastopajočega izvajalca ali športnika v državi pogodbenici, če se obisk v tej državi v celoti ali pretežno financira z javnimi sredstvi ene ali obeh držav pogodbenic ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

18. člen

POKOJNINE IN ANUITETE

1. V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, in kakršne koli anuitete, ki se izplačujejo takemu rezidentu za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

2. Izraz "anuiteta" pomeni določen znesek, ki se redno plačuje ob določenem času vse življenje ali v določenem ali ugotovljivem časovnem obdobju, z obveznostjo izvršitve plačila za primerno in celotno nadomestilo v denarju ali denarni vrednosti.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI IN UČITELJI

1. Profesor ali učitelj, ki obišče eno od držav pogodbenic za obdobje, ki ne presega dveh let, samo z namenom poučevanja ali izpopolnjevanja (vključno z raziskovanjem) na univerzi, višji oziroma visoki šoli ali drugi priznani raziskovalni ustanovi ali drugi visokošolski ustanovi v tej državi pogodbenici in ki je bil tik pred tem obiskom rezident druge države pogodbenice, je v prvi omenjeni državi pogodbenici v obdobju, ki ne presega dveh let od datuma prvega obiska te države pogodbenice v ta namen, oproščen davka na kakršne koli prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje. Posameznik ima pravico do ugodnosti iz tega člena samo enkrat.
2. Prejšnje določbe tega člena se ne uporabljajo za prejemke, ki jih profesor ali učitelj prejme za raziskave, če se raziskave izvajajo predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

Plačila, ki jih študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo z namenom svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali

usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi pod pogojem, da taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Kadar rezident Slovenije dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči na Irskem, Slovenija dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu na Irskem. Tak odbitek pa ne sme presežati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, ki se lahko obdavči na Irskem.

2. V skladu z določbami irske zakonodaje o znižanju irskega davka za davek, ki se plača zunaj ozemlja Irske (kar ne vpliva na splošno načelo):

- a) se slovenski davek, ki se po slovenski zakonodaji in v skladu s to konvencijo plača bodisi neposredno ali kot odbitek od dobička, dohodka ali dobička iz kapitala iz virov v Sloveniji (razen davka na dividende, ki se plača od dobička, iz katerega se plačajo dividende), dovoli kot znižanje kakršnega koli irskega davka, izračunanega za isti dobiček, dohodek ali dobiček iz kapitala, za katerega je bil izračunan slovenski davek;
- b) kadar dividende plača družba, ki je rezident Slovenije, družbi, ki je rezident Irske in neposredno ali posredno nadzira najmanj 10 odstotkov glasovalnih pravic v družbi, ki dividende plačuje, se za znižanje upošteva slovenski davek, ki ga družba plača od dobička, iz katerega se plačajo dividende (poleg kakršnega koli slovenskega davka, ki se odbije v skladu z določbami pododstavka a)).

3. Za namene prvega in drugega odstavka se šteje, da so bili dobiček, dohodek in dobiček iz kapitala v lasti rezidenta države pogodbenice, ki se v skladu s to konvencijo lahko obdavčijo v drugi državi pogodbenici, doseženi iz virov v tej drugi državi pogodbenici.

4. Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

5. Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek ali dobiček iz kapitala v celoti ali delno oproščen davka v državi pogodbenici in po veljavni zakonodaji druge države pogodbenice, se v zvezi s tem dohodkom ali dobičkom iz kapitala posameznik lahko obdavči za znesek, ki je bil nakazan ali prejet v tej drugi državi, in ne za celotni znesek; olajšava, ki je po tej konvenciji dovoljena v prvi omenjeni državi, velja samo za takšen znesek dohodka ali dobička iz kapitala, kot je bil nakazan ali prejet v tej drugi državi.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do drugih podobnih podjetij prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljajo samo za davke iz te konvencije.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domača zakonodaja teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljani so. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

*Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:*¹

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna) MLI

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 25. člena konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 25. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v VI. delu MLI, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena

¹ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. maja 2019, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. majem 2019 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena *MLI*, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI* ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI*, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI* podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena *MLI*. Taka arbitražna odločitev je končna.

b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe *državi pogodbenici*, razen če:

i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;

iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in

b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije,

potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali

- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka *19. člena MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka *19. člena MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka *19. člena MLI*.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka *19. člena MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka *19. člena MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka *19. člena MLI*, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka *19. člena MLI*.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po *25. členu konvencije* uredita način uporabe *VI. dela MLI*, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe *19. člena MLI*:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z *MLI*, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene *VI. dela MLI* uporabljajo drugi do četrte odstavke *20. člena MLI*.
2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:
 - a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
 - b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena *MLI*. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljan niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
 - c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.
3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku *20. člena MLI* ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.
4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku *20. člena MLI* ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb *VI. dela MLI* in določb *konvencije* ter domače zakonodaje *držav pogodbenic* v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.
2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi

veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene VI. dela MLI in določb konvencije, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Neodvisno mnenje

2. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake *države pogodbenice* vsem članom senata brez nepotrebne odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;
- b) arbitražni senat odloči o vprašanih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami konvencije in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje *držav pogodbenic*. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa *držav pogodbenic* lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma *držav pogodbenic* sporoči pisno, v njej pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi konvencije in arbitražni postopek na podlagi VI. dela MLI se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrty odstavek 19. člena *MLI* arbitražna odločitev v skladu s *VI. delom MLI* ni zavezujoča za *državi pogodbenici* in se ne izvede, če se pristojna organa *držav pogodbenic* dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v *VI. delu MLI* delu ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrški) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi *VI. dela MLI*.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki

nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

Irska v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* podaja spodaj navedeni pizraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je možna arbitražna na podlagi VI. dela *MLI*.

Ne glede na prvi odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna) se zadeva ne more predložiti v arbitražo, če je zadeva povezana z:

1. Velikimi kaznimi. Irska si pridržuje pravico, da izključi iz obsega VI. dela zadeve, povezane z dejanji, za katera je bil davčni zavezanec ali povezana oseba (ali oseba, ki deluje za zavezanca ali povezano osebo) kaznovan zaradi namernega ravnanja v skladu z Oddelkom 1077E Zakona o konsolidaciji davkov 1997. Za ta namen se 'namerno ravnanje' razlaga v skladu z navodili v Kodeksu ravnanja pri davčnih nadzorih in drugih Ukrepih glede spoštovanja predpisov, ki bodo sproti pregledani in spremenjeni upoštevaje spremembe zakonodaje in nove prakse. Upoštevajo se tudi kakršne koli naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo Oddelek 1077E Zakona o konsolidaciji davkov. Irska o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

2. Domačimi pravili proti izogibanju. Irska si pridržuje pravico, da izključi iz obsega VI. dela zadeve, povezane z uporabo domačih pravil proti izogibanju iz Oddelka 811 in Oddelka 811A Zakona o konsolidaciji davkov. Upoštevajo se tudi kakršne koli naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo ta pravila proti izogibanju. Irska o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali notranje zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja ta konvencija, kolikor obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po notranji zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov, za katere se uporablja konvencija. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na sodnih obravnavah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvajajo upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništav ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom *dohodka ali premoženja* ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

28. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vsaka država pogodbenica drugo pisno obvesti, da je končan postopek, ki je po njeni zakonodaji potreben za začetek veljavnosti te konvencije.

2. Ta konvencija začne veljati na datum prejema kasnejšega od uradnih obvestil in se nato uporablja:

a) v Sloveniji:

- i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za zneske, plačane ali pripisane prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;
- ii) v zvezi z drugimi davki od dohodka in dobička iz kapitala za katero koli davčno leto z začetkom prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;

b) na Irskem:

- i) v zvezi z davki od dohodka in dobička iz kapitala za katero koli leto odmere z začetkom prvi dan januarja ali po njem v letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;
- ii) v zvezi z davkom od dobička pravnih oseb za katero koli poslovno leto z začetkom prvi dan januarja ali po njem v letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija.

29. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko konvencijo odpove kadar koli po petih letih od datuma začetka veljavnosti konvencije pod pogojem, da najmanj šest mesecev pred tem po diplomatski poti da obvestilo o odpovedi.

V takem primeru se ta konvencija preneha uporabljati:

a) v Sloveniji:

- i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za zneske, plačane ali pripisane prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem poteče rok, določen v obvestilu o odpovedi;
- ii) v zvezi z davki od dohodka in dobička iz kapitala za katero koli davčno leto z začetkom prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem poteče rok, določen v obvestilu o odpovedi;

b) na Irskem:

- i) v zvezi z davki od dohodka in dobička iz kapitala za katero koli leto odmere z začetkom prvi dan januarja ali po njem v letu, ki sledi letu, v katerem poteče rok, določen v obvestilu o odpovedi;
- ii) v zvezi z davkom od dobička pravnih oseb za katero koli poslovno leto z začetkom prvi dan januarja ali po njem v letu, ki sledi letu, v katerem poteče rok, določen v obvestilu o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v Ljubljani dne 12. 3. 2002 v slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Za Vlado
Republike Slovenije
Darko Končan

Za Vlado
Irske
Gary Ansbro